Jędrzejewicza i wykazaniu ich bardzo dobrej jakości, z dokładniejszym omówieniem trzech komet długookresowych, które znalazły się w roku 1950 w słynnej pracy Jana Oorta dowodzącej istnienia sferycznego obłoku ciał kometarnych na obrzeżach Układu Słonecznego.

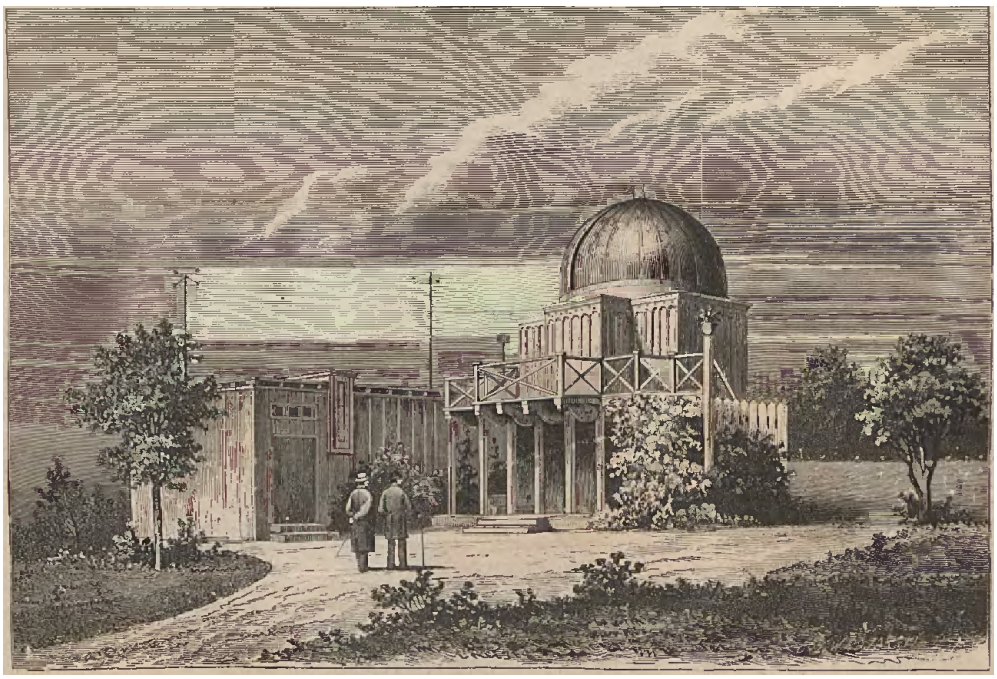

Ilustracja 2: Obserwatorium Jana Jędrzejewicza w Płońsku.
Źródło: Tygodnik Powszechny, 1882 r., numer 30, dostępny w portalu Radomskiej Biblioteki Cyfrowej (http://bc.radom.pl/dlibra/)

Władysław Dziewulski w Uranji z 1936, pisze o Janie Jędrzejewiczu w kontekście komet tak:

> *Niezależnie od obserwacji gwiazd podwójnych Jędrzejewicz bardzo gorliwie obserwował od roku 1881 wszystkie komety, które, ze zjawiających się na niebie, stawały się dostępne z różnych względów; nawiązując położenia komet do gwiazd odniesienia i powtarzając to wielokrotnie w celu osiągnięcia większej dokładności, wyznaczał swym refraktorem spółrzędne komet. W ciągu kilku lat obserwował następujące komety: 1881 III, 1881 IV, 1881 VII, 1882 I, 1882 II, 1883 I, 1884 I, 1884 III, 1885 I, 1886 I, 1886 II, 1886 V, 1886 VII, 1886 IX, 1887 II, 1887V.*

Ostatnie z kometarnych obserwacji Jędrzejewicza ukazały się w 1887 roku w czasopiśmie Astronomische Nachrichten (Tom 117) i dotyczyły obserwacji komety C/1887 B2 Brooks (1887 II) wykonanych w lutym 1887, oraz obserwacji komety